

Спрѣла се и попитала дѣда: „Кждѣ отивашъ, старче?“

— Охъ, не питай, мецо, голѣмо зло ме е постигнало. Бабата ми умрѣ, та съмъ тръгналъ тжжачка да диря.

— Вземи мене за тжжачка, старче! — рекла мечката. Азъ мога да плача по добрѣ отъ всѣка жена.

— Я заплачи да видя!

Мечката заплакала: „Ахъ ти, моя обична бабичко! Ахъ ти, моя вѣрна дружке!.. Колко ми жално за тебел!“

— Не умѣешъ да плачешъ! — рекълъ старецътъ. Добрѣ нареждашъ, но гласътъ ти не е хубавъ. Не струвашъ за тжжачка.

И тръгналъ дѣдо напрѣдъ. Ето насрѣща му се задала една лисица.